

slagets § 19. Da jeg i Forgaars havde Ordet, fandt jeg ikke Anledning til at nævne denne Paragraf, men det forekom mig alligevel og forekommer mig fremdeles, at den Aldersgrænse, som er sat ved denne Paragraf, burde forandres. Det hedder jo, at naar en Lærer er fyldt 70 Aar, har han Lov til at forlange sin Afsked, og det hedder yderligere, at naar en Lærer er fyldt 70 Aar, ere Myndighederne berettigede til at forlange, at han skal fratræde sit Embede. Det forekommer mig, at der let kan være Tilfælde, hvor en Lærer er opslidt, før han er fyldt 70 Aar, og hvis Forholdene nu ere saadanne, at det er en Lærer, som Befolkningen ønsker at komme af med, synes jeg, det er meget længe, de skulle vente. Dette, at Elefantallet i Klassen nu bliver nedsat, vil egentlig ikke betyde, at Læreren faar mindre at bestille. Tværtimod, jeg tror, at Lærerne ville føle en Forpligtelse til at bringe Børnene saa vidt som muligt. Naar Forholdene have været saadanne, at der i en hel Del Skoler har været op imod 100 Børn, er dette meget snarere en Undskyldning for, at Læreren ikke kommer ret vidt med Børnene, og naturligvis en gyldig Undskyldning. Jeg skulde derfor meget henstille, om der ikke var Anledning til at nedsætte denne Aldersgrænse f. Eks. til 65 Aar. Det er blot en Henstilling, jeg vil gøre. — Jeg føler mig dernæst foranlediget til at gøre en lille Bemærkning til de Udtalelser, mig vedrørende, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen) fremkom med. Det ærede Medlem vilde beskyldte mig for, at jeg havde sagt, at i Stedet for een Skolekonsulent skulde vi have 4 Konsulenter. Jeg tror nu ikke, at jeg har sagt noget saadant, jeg talte om Skolekonsulenter ud fra den Forudsætning, at hvis vi fik Skolekonsulenter til at føre Tilsyn med Skolevæsenet i Stedet for det gejstlige Tilsyn, som vi hidtil have haft, vilde een saadan Tilsynsmand ikke være nok, og deri er jo baade det ærede Medlem og den højtærede Minister enig med mig. Det var altsaa under denne Forudsætning, jeg omtalte Konsulenter. Jeg forudsatte, at en Embedsmand med en Lønning af 7,500 Kr. vilde ikke blive en saadan almindelig Skolemand, men en Videnskabsmand — saadan noget, tror jeg nok, jeg udtalte — og under den Form kunde jeg paa ingen Maade være tilfreds med det ny Embede, som skulde oprettes. Det ærede Medlem for Assens omtalte mig som jævn og elskværdig. Jeg er meget taknemmelig for en

slig Udtalelse, især fra det ærede Medlem. Den Tanke, jeg udkastede, gik ud paa at faa flere Tilsynsmænd i Stedet for det nuværende gejstlige Tilsyn, og jeg tilføjede vistnok, at saadanne virkelige Tilsynsmænd, som vore Skolemænd, kunde hjælpe de stedlige Skoleautoriteter til at blive af med daarlige Lærere, hvoraf der naturligvis til enhver Tid vil findes nogle. Det var som sagt en Tanke, jeg udkastede, og jeg skal ikke nægte, at jeg i samme Forbindelse tænkte paa det ærede Medlem for Assens. Det ærede Medlem er jo ogsaa brav, jævn og elskværdig, og hverken Stjerner eller Baand have gjort nogen Forandring paa det ærede Medlem i den Henseende, jeg tænkte da, at kunde vi faa en saadan Tilsynsmand som det ærede Medlem for Assens, der jo er en berømt Skolemand, vilde det betyde et stort Fremskridt for Skolevæsenet her i Landet.

N. Andersen: At en Sag af saa almindelig Interesse som en Skolelov fanger dette Tings Interesse paa en saadan Maade, at der udspinder sig langvarige Debatter om Sagen, er jo kun naturligt. Imidlertid forekommer det mig, at der i de senere Aar har været talt saa længe og været talt saa mange gode og kønne Ord i Anledning af Skolelovens Behandling, at jeg havde ventet, at man vilde være kommen noget let over nærværende Behandling. Jeg har, turde jeg maaske sige til min Undskyldning for, at tage Ordet nu, ikke sagt et eneste Ord om Skoleloven i de Aar, den har været til Behandling her, væsentlig af den Grund, at Folketinget er meget velforsynet med udmærket Sagkundskab paa Skolens Omraade, og ihvorvel jeg har nogen kommunal Erfaring og nogen kommunal Interesse ogsaa for Skolen, forstaar jeg saa godt, at det vejer ikke tilstrækkeligt mod den Sag- og Fagkundskab, som man er i Besiddelse af her. Men naar jeg nu vil sige et Par Ord, forinden Lovforslaget, som jeg haaber, for sidste Gang gaar herfra, saa er det til Dels fordi jeg ikke er sikker paa, at der er andre Medlemmer her i Salen, der ikke have haft Ordet. Jeg er ikke saa ganske sikker paa, om jeg ikke er den eneste, der ikke har sagt noget om Skoleloven. Imidlertid er det ikke Hovedsagen til, at jeg har begæret Ordet, men jeg har begæret Ordet for i al Almindelighed at give min Støtte til, at denne Sag endelig kan blive gennemført. Det forekommer mig ikke, at det gaar an for den danske Rigsdag Aar efter Aar at behandle en Sag af saa almen-gyldig Interesse paa en saadan Maade, at